

•Written by - முனைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப்பரோசிரியர், பி.சாகோ அர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீ ளமடே, கோயம்புத்ர - 641 004 -•
••Wednesday•, 01 •July•, 2020 10:52• - •Last Updated•
••Wednesday•, 01 •July•, 2020 10:56•

ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம்

தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இணையில்லா வளம் சரேப்பவதை தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிறிலக்கியங்களாகும். அவற்றுள் பிற்காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்த இலக்கிய வகைகளுள் பிள்ளைத் தமிழும் ஒன்று. இது தமிழ் இலக்கியத்திற்கே உரிய சிறப்பான இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. “12-ஆம் நூற்றாண்டில் ஓட்டக்கத்தரால் இயற்றப்பட்ட ‘குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ்’ என்ற நூலே முதலில் தோன்றிய பிள்ளைத் தமிழ் ஆகும்”¹. “இன்று மக்கள் இயக்கத் தலைவர்களான காந்தியடிகள், அண்ணா, கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர்., ம.பொ.சி. ஆகியோர் மீதும் பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்பெற்றுள்ளது”² என்று கபூரூரார் கு.முத்துராசன் அவர்கள். இவர் கற்றறின்படி இன்றளவும் வாழ்ந்து வரும் ஓர் இலக்கியம் பிள்ளைத் தமிழ் என்பதை மறுக்க முடியாது. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களும் காலத்தால் முற்பட்ட நூல் நல்லதுக்குப் கிரூட்டிணையர் பாடிய தில்லைச் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் ஆகும். இப்பிள்ளைத் தமிழ் கற்பனைச் சிறப்பு, அணிநலன், பொருள் நலன், மொழிநடை முதலிய இலக்கியச் சிறப்புகளோடு புராணச் செய்திகள், இறையணர்வு, தமிழணர்வு, சவைசித்தாந்தக் கருத்துக்கள், தலவரலாற்றுக் குறிப்புகள் போன்ற பலவற்றுே செய்திகளை உள்ளடக்கிய சிறந்த நூலாகும். என்றாலும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள அணிச்சிறப்பின்பை புலப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம் - ஊர்ஜிதம்

பெரும்பாலும் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் பத்துப் பருவங்களையும், பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்கள் என நூறு பாடல்களையும் கொண்ட அமையும். சில பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் பருவத்திற்கு ஒரு பாடல், மீண்டும் பாடல்கள், ஐந்து பாடல்கள் என மூப்பது பாடல்களைக் கொண்டோ, ஐம்பது பாடல்களைக் கொண்டோ அமைவதுண்டு. இது போலவே பாடல் எண்ணிக்கை, பருவஎண்ணிக்கை முதலியவற்றில் மிகுதியாகக் கொண்ட பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களும் ஒரு சில உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று தில்லைச் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் நூலாகும். இதன் பாடியவர் நல்லதுக்குப் கிரூட்டிணையர் என்ற புலவராவார். இந்நூல் காப்பு, சங்கீரண, தால், சப்பாணி, மத்தம், வருகை, அம்புலி, சிறிலல், பந்தாடல், பொன்னச்சல், கதலைமொழியாடல், பாவை விளையாடல், கழங்காடல், அம்மானை, புதிய நீராடல் என பதினாறு பருவங்களைக் கொண்ட அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழில் இத்தனை பருவங்கள்

•Written by - முனைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப் பேராசிரியர், பி.சாகோ அரகிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீளமடே, கோயம்புத்தூர் – 641 004 -•

••Wednesday•, 01 July•, 2020 10:52• - •Last Updated•

••Wednesday•, 01 July•, 2020 10:56•

அமறைத் தோள் நல லாரக் கு அணியும் போல்”3. பதினோரு பாடல்களும் சிவக் ரைதொடங்கிப் பொன்னச் சல் மற்றும் நீராடல் வரைபுத்துப் பாடல்களும் பாவை விளையாடலில் மீண்டு பாடல்களும் குதலை மொழி, கலங்காடல், அம்மானை முறையே இரண்டு பாடல்களும் என மொத்தம் 120 பாடல்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்நூல் அளவில் பெரியதாகவும், அமைப்பில் புதுமையானதாகவும் போற்றப்படுகிறது.

ஊர்ஜிதம்

அணி என்பது பொதுவாக அழகு எனப் பொருள்படும். பவணந்தி முனிவர்,

“மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத் தோள் நல லாரக் கு அணியும் போல்”3

என்று சூட்டுகிறார். தண்டியலங்காரம் கஹும் அணிகள் இலக்கியத்திற்கு அழகு செய்வனவாகும். கவிஞர் தான் கருதிய பொருளைப் பிறருக்கு எளிதாக உணர்த்துவும் அவர்களின் மனதளைக் கவும் பயன்படுத்தும் உத்தி முறைகளில் சிறந்தவை அணிகளாகும். “கவிஞர்களுக்கும் கருத்ததைத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் உரைத்தற் குத் துணையாக இருப்பவை அணிகள் என்பார் சூப்புரட்டியார்”4. இவ்வணிகள் பதிப்பவர்களுக்கு மிகுந்த இன்பத்ததைத் தரவல்லன. தண்டியலங்கார ஆசிரியர் அணிகளை சொல்லணிகள், பொருளணிகள் என இரண்டாகப் பிரித்துக் கஹுகின்றார். இவர்குறிப்பிடும் அணிகளில் பல தி.சி.பி. தமிழில் அமறைத் து அழகு செய்கின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன

1. உவமை
2. உருவகம்
3. தற்குறிப்பற்றம்
4. இயல்பு நவறிசி
5. உயர்வு நவறிசி
6. சிலடே
7. வற்றேற்றுமையணி
8. சொற்பொருள் பின் வருநிலையணி – என்பனவாகும்.

ஊர்ஜிதம்

“உவமை அணி அணிகளின் தாய் என்று அழகைக் கப்படுகிறது. உவமை என்பது கவிதைச் சுவையை மிகுவிக்கும் ஒரு சாதனமாகச் செயல்படுகிறது. கவிஞர்கள் உவமையைக் கையாளுவது பொருளை விளக்கவும் நீதியை வற்புறுத்தவும்”5. “அணிகளில் அடிப்படையானதும் மிகுந்த பயிற்சி உடையதும் இலக்கியத்திற்கு இன்றியமையாததும் பலவகை பொருளணிகளின் தோற்றங்களைய அமைவதும் உவமையாகும்”6. மலேம “உவமை என்பது கவிஞன் கையில் உள்ள விளக்கு. பொருள் என்பது அவன் மக்களுக்குக் காட்டுகின்ற புறப்பொருள். கவிஞன் தன்கையிலுள்ள விளக்கால் புறப்பொருளை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்கின்றான்”7 எனவும் கஹப்படுகிறது. தி.சி.பி. தமிழில் இந்த உவமை அணியை ஆசிரியர் பல இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவரின் உவமைகள் மரபு உவமை, இயற்கை உவமை, தொகை உவமை, உவம உருபுகள் எனப் பலவகைகளில் பிரித்துக் காணத்தக்கனவாகும்.

ஊர்ஜிதம்

•Written by - முனவை இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப்பரோசிரியர், பி.சாககோ.அர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீ ளமடேடு, கரோயம் புத் தூர் - 641 004 -•

•••Wednesday•••, 01 •••July••• 2020 10:52••• - •••Last Updated•••

ஸ்ரீரெங்கபெரிய கோயிலை அழகுற தலமுறை வந்ததமிழ் இலக கியத தில் காணப் படும்

பொது இயல்பு எனலாம். பழங்காலம் தொடர்ச்சியாக இன்று வரையிலும் உழைப்பதற்கு உதவியாக ஒன்றாக உருவாகியுள்ள உழைப்பை உழைப்பதற்கு உதவியாகக் கட்டுவதே மரபு நிலை உழைப்பாகும். தோல் காப்பியர் உழைப்போலியில் குறிப்பிடும், 'இதற்கு இதுதான் உழைப்பு' என்று கட்டுவது மரபு உழைப்பிற்குப் பொருத்தம் எனலாம். மகளிரின் கண்களுக்குக் குவளை, நெய்தல், மீன், வலை, மான், வண்டு போன்றவற்றை உழைப்பதற்கு கட்டுவது மரபு. மகளிரின் இடையிலிருந்து கொட்டி, துடி, நெய் போன்றவற்றையும் நடையிலிருந்து அன்னம், பிடி ஆகியவற்றையும் முகத்திற்கு தாமரை, நிலவ ஆகியவற்றையும் உழைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவது மரபு. தி.சி.பி. தமிழிலும் 'பிடி நடன்' (பா.4), 'விற்போல் நுதலால்' (பா.29), 'பளிங்கின் வளையப்பான்' (பா.39), 'முத்தநகை' (பா.44), 'முகில் அளகாடவி' (பா.92) என்பன போன்ற பல மரபு உழைப்பைப் பயன்படுத்துபவர்கள் உள்ளனர்.

மனிதனின் மூயற் சியும் ஆக் கமும் இன்றி இயல் பாக அமைந் தவற் றை இயற் கைப் பொருள் கள் என று கஃறலாம் . இவ் வியற் கையை ஒன் றிறக் கு உவமயாகக் கஃறுமிடத் து அதனை இயற் கை உவமை என பர் . இவ்வை மட் டுமல் லாது இயற் கையாக நடபெறெுகின் ற நிகழ் ச் சியை உவமயாகக் கஃறுமிடத் தும் இயற் கை உவமை அமைவதுண் டு.

மஃங்கில்கள் உரசுவதால் எழும் தீ மஃங்கிற்காடும் முழுவதையும் அழிப்பது இயற்கை. இவ்வியற்கை நிகழ்ச்சியை கம்பராமாயணத்தில் அரக்கர் குலத்தையே அழிக்கும் சஃர்ப்ப நகையின் தன்மைக்கு ஒப்பிடுகிறார் கம்பர் 8.

கிரூட்டிணையர் அவர்களும் இதுபோன்று பல இயற்கை உவமகைகளை இந்நூலில் படதைத்துள்ளார். 'நிகழ் பிறை சூடர்போல் முக்கீற்றதம்' (பா.3), 'மிடறு திருந்திய கரலிசை வண்பினம் மடலறு பங்கையும் போல்' (பா.4), 'தயிரில் பிறைபோல்' (பா.43), 'கூடகாவிரி கங்கையைள்' (பா.59), 'செறியும் மலரிடை வண்டு தனேண்டு மீண்டும் திரும்பித் திரும்பி வரல் போல்' (பா.93) எனப் பல இயற்கை உவமையை ஆசிரியர் பல இடங்களில் கையாண்டுள்ளார்.

உவமையில் அமையும் உருபுகளான நீ க்கி உவமையையும் பொருளையும் தனித் தனியே காட்டுவது தொகை உவமை எனப்படும். ‘முள்ளி மலர் விரல்’ (பா.36), ‘பொற்பாதம்’ (பா.39), ‘குமிழையே குறுதி நிற்கும்’ (பா.51), ‘கமல மகைக் கண்’ (பா.51), ‘தயோ மதியே’ (பா.52), ‘கொங்கை மலன்’ (பா.92) போன்ற பல தொகை உவமைகள் இந்நூலில் பயின்று வருகின்றன.

உவமையையும் பொருளையும் இணக்கம் சிறுக்கள் உவம உருபுகள் எனப்படும். தொல்காப்பியர் 38 உவம உருபுகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றுள் 'என்ன', 'என்', 'நிகர்', 'போல்' அனைய என்பன போன்ற உவம உருபுகளாகக் கிருட்டிணையர் இப்பிள்ளதைத் தமிழில் கையாண்டுள்ளார். 'உமியும் தவிடும் முளையும் போல்' (பா.43), 'நின் பரெங்கருணை போல் பரெகும் நீ ராடாக' (பா.119), 'குடம் நிகர் கொங்கையள்' (பா.59), 'நாடகக் கணிகை நிகர் கோலக் கபாலமயில் நடனங்கள்' (பா.115), 'கண்கள் கயல் என்ன'

உவமனை அணிக் கு அடத் து சிறப் பு பெறுவது உருவக அணியாகும் . உவமனை அணியின் வளர்ச் சி நிலையே உருவகமாகும் . உவமனை மூதல் நிலை அதன் மூந் திய நிலை உருவகமாகும் 9. உருவகத் தை பொருள் உவமையோடும் ஒன்றி விடுவது என்று கஹலாம் .

என உருவகம் பற்றித் தண்டியலங்காரம் கஹுகிறது. “பிரிதொரு பொருளோடுள்ள ஒப்புமையின் அழகும் நெருக்கமும் காரணமாக அப்பொருளாகவே குறிப்பிடப்படும் நிலையில் உருவகம் உருவாகின்றது”¹¹. இவ்வுருவகங்களை

என இரண்டாகப் பிரித்துக் கஹலாம்.

பொருள், உருவகம் இரண்டையும் இணைக்கும் உறவுச் சொற்கள் இல்லாமல்
தொகைப் படுத்துத் திக் கஹும் பொழுது அவை தொகை உருவகம் எனப் படுகிறது. தி.சி.பி.
தமிழில் 'இருவினகைக் களிறோட' (பா.3), 'ஆலிலைப் பஹ்தொட்டில்' (பா.24), 'உளக்கோயில்'
(பா.39), 'வித்தின் பொருளே' (பா.54), பச்சை மயிற்பெடையே, பச்சை மடப்பிடியே' (பா.80)
போன்ற பல தொகை உருவகங்கள் பயின்றுவருகின்றன.

உரூபுகள் வனெிப்ட்டயாக விரிந்து நிற்குமாயின் அஃது விரி உரூவகம் எனப்ட்டும். 'ஆக', 'ஆகிய', 'என்னும்', 'எனப்ட்டும்', என்கின்ற உரூபுகள் பிரிந்து நிற்கும் பொழுது அவை விரி உரூவகமாகின்றன. 'பரூரூவமரூவம் எனப்ட்டெரு நவபதேத்தின்' (பா.1), 'திரூனான சபதைனில் சிற்கத்தி ஆகியே' (பா.2), 'முக்திக்கு வித்தாகி ஞானக் கொழுந்தாகி முதிரும் ஓர் சூரூதியாகி'இ 'சித்திதரூ சந்தமும் சோதிடமும் ஆகியே' (பா.10), 'வீடரூள் நற்றாய் எனும்' (பா.106) எனபன பனான்ற விரி உரூவகங்களும் அமனைதுள்ளன.

இயல்பாக நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி மீது கவிஞர்தம் கருத்தை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்போற்றம் எனப்படும். கதை மாந்தரின் இனப்பத்திறகாக மகிழ்ந்து துன்பத்திறகாக அவலமூறும் கவிஞனின் கூரல் இத்தற்குறிப்போற்றத்தை உத்தியாகக் கொண்டபுலப்படுகின்றது எனலாம் 12.

4 / 8

“முத் த நகையால் முத் தம் நின் பால்
முகமாந்தியால் முத் தம் நின் பால்
முகிற க்ந தலினால் முத் தம் நின் பால்
மூலனையானையினால் முத் தம் நின் பால்
நத் தார் களத் தால் முத் தம் நின் பால்” (பா.44)

1. கு.முத் துராசன் , சவைப் பிள் ளதைத் தமிழ் - ஓர் திறனாய்வு, ப.36
2. கு.முத் துராசன் , பிள் ளதைத் தமிழ் இலக்கியம் , ப-234
3. நன்னிலம் , எழுத்ததிகாரம் , சிறப்புப்பாயிரம் (நிற்பா-9)
4. ந.சுப்புரெட்டியார் , கவிதையனுபவம் , ப.209
5. சிவஞானசுவாமிகள் , சிறுநிலக்கியச்சொற்பொழிவுகள் , ப.19
6. சா.வசே.சுப்பிரமணியன் , கம்பனின் இலக்கிய உத்திகள் , ப.212
7. சா.சாமி ஐயா , சிவஞான முனிவரின் காஞ்சிப்புராணம் ஓர் ஆய்வு , ப.238
8. வானதொடர் மங்கில்தந்தவயங்கு வந்தீ இது என்ன
தானதொடர் குலத்தளைல்லாம் தொலகைக் குமா அமதைது நின்றாள்
கம்பராமாயணம் , சூந்தரகாண்டம் - 2940
9. ரா.சீனிவாசன் , சங்ககாலத்தில் உவமங்கள் , ப.5
10. தண்டியலங்காரம் , நிற்பா - 36
11. ச.வசே.சுப்பிரமணியன் , கம்பனின் இலக்கிய உத்திகள் , ப.287

